

Κωστής Α. Αγουρίδης

Όταν

τις μερες που περνουνε κιτρινες

ζητω

να βαψω μια καρδια

βλεπω

απολειπει μεσα μου

κυμα, τελειωμένο

απο φοβο

απο κρυο

απο τα στειρα κλαδια του δεντρου

που το κανεις «αθανατο»

κλασικο μεγαλο συστημα

29.10.76

★

Τώρα σαν εισαγωγη

σε χορο λαϊκο και μεγαλο,

πολυχρωμο ζωγραφιστο κυτταρο

κυλα και διαχυσου στα μεγαλα σωματα.

ασυνειδητα.

τοσο αργα

ως την αισθηση της πληγης

κι ως την καρδια της αγαπης μας.

28.10.76

Ευθύμιος Β. Λιόγας

"Αδειο χαρτί και σκέψεις γλυκές τιγυρίζουν απόψε. Με δυό χείλια να μιλάς και να κινείσαι ελεύθερα μέσα μου. Μικρό μου φῶς και πρόκληση στη μουσική ζωή μου. Λοιπόν θά ταξιδέψω κι ἄς μείνεις μοναχή. Είναι μαρτύριο οἱ λέξεις. Καί τὸ μυαλό μου νὰ κλείνει πεισματικά τὴν εἰκόνα σου. Βροχή, βροχή, νὰ σέ ντύνω, νὰ σέ γεμίζω ἀπ' ὅ,τι ἔχω καὶ μετὰ ν' ἀδειάζεις γλύκα. Καὶ πάλι βροχή κι ἐγὼ δὲν θέλω νὰ φύγεις. Κοιμάτι ἐσὺ τῆς γῆς ποὺ 'φυγε ἀπὸ μένα, ζωντανή σπορά καὶ πάλι δρόμοι νὰ χωρίζουν τὸ μυαλό μου.

Κι αὐτὸ τὸ παραμῦθι κύλησε στὴν ἄκρη τοῦ βουνοῦ. Χαμένες κώχες ματιῶν γυρίζουν στὴν πηγὴ τους. Τρελὸ ξάφνισμα ἐρείπιο